

[Aksel Larsen.]

vi ønsket effektive Forholdsregler mod den Nedlægning og Sammenlægning af Landbrugsejendomme, som stadig er sket i Strid med Loven, men som man har hævdet at man ikke havde Midler til at gribe ind imod. Disse Ønsker er ikke fuldt ud opfyldt ved den Formulering, Loven om Landbrugsejendomme nu vil faa i Henhold til Udvalgsflertallets og Ministerens Forslag, men der er naaet saa store og væsentlige Fremskridt, at det er med Glæde, vort Parti kan give disse Ændringsforslag sin Anbefaling og stemme for dem.

Jeg forstaaer ikke helt det Plan, Debatten er lagt op i fra Udvalgsmindretallets Side. Naturligvis er det Foranstaltninger, der ikke er i et Mindretal af Landbrugernes Interesse, men det drejer sig dog først og fremmest om de store Jordbesiddere. Muligvis kan Det konservative Folkeparti føle sig kaldet til at være deres specielle Repræsentanter; at Venstre føler sig kaldet til det, er mig unægtelig noget ufatteligt.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup talte patetisk om, at nu blev Ejendomsretten krænket, og derfor var han Modstander af disse Bestemmelser, og det ærede Medlem Hr. Victor Larsen gik endnu videre og erklærede, at det var meget tvivlsomt, om disse Love i det hele taget var i Overensstemmelse med Grundloven — saaledes maa jeg i hvert Tilfælde forstaa hans Udtalelser —, og han truede, hvis jeg forstod ham rigtigt, paa sit Partis Vegne med, at de her foreslaaede Foranstaltningers Lovlighed vilde blive prøvet for Domstolene. Jeg synes, de to Partier og deres Ordførere skulde se at komme ned paa Jorden. Saa snart der her lovgives paa en Maade, som ikke fuldt ud passer i det store Landbrugs Kram, faar vi at vide, at dette er en Krænkelse af Grundlovens Bestemmelse om Privatejendomsretten, og vi bliver oven i Købet udsat for Trusler om, at man, saa vidt jeg forstaaer endda med det konservative Partis Støtte, vil gaa til Domstolene for at faa dem til om muligt at forkaste en Lov, der er vedtaget af Rigsdagen. Men naar Rigsdagen beskæftiger sig med en Lov om, hvilken Løn Slagteriarbejderne skal have, og naar man herinde, uanset hvor mange Gange Slagteriarbejderne har forkastet en Overenskomst med bestemte Lønsatser, vedtager en Lov om, at de alligevel skal arbejde for disse Lønninger, saa kommer man fra den Side og siger: dette er i den bedste Overensstemmelse med Grundlovens Bestemmelse om Ejendomsretten, og det maa Slagteriarbej-

derne min Sandten bøje sig for, hvis de ikke vil straffes.

Jeg finder naturligvis, at de her foreslaaede Ændringer er i bedste Overensstemmelse med alt, hvad der hidtil har været Lov og Ret i Danmark, ogsaa med Grundloven, og jeg tror, at man endda uden Fare kunde være gaaet adskilligt videre. Her drejer det sig virkelig om, hvad Almenvellet kræver, og jeg synes ikke, det er for tidligt, at man i den Henseende tager Hensyn til Almenvellets Krav.

Vi kunde, som sagt, have ønsket, at man havde faaet gennemført det Princip, at ingen maa eje eller drive mere end een Landbrugsejendom — vi er ganske klar over, at noget saadant kan man ikke gennemføre paa een Gang, saa vilde der komme et alt for stort Udbud af Jord, og man kan ikke med de Forhold, vi har, saa hurtigt omlægge Danmarks Landbrug —, men vi anser det ogsaa for et meget stort Fremskridt, at man er naaet til, at efter Ejerskifte maa ingen eje mere end to Landbrugsejendomme, saaledes som det nu er foreslaaet af Flertallet vedrørende Lovforslaget om Landbrugsejendomme. Heller ikke her forstaaer jeg den store Ophidselse fra Oppositionens Side. Det er noget, der først skal træde i Kraft ved Ejerskifte, altsaa naar vedkommende selv ønsker at sælge, eller naar vedkommende dør. Det er jo ikke noget, der træder i Kraft over hele Landet for alle de paagældende Landbrugsejendomme i Morgen; der vil gaa 20—30 Aar, før det bliver effektivt for dem alle sammen, saa der er ingen Grund til at skrue sig saa højt op, som man har gjort.

Der er blevet talt med Bitterhed om det Flertal, der her er skabt, og man har sagt, at det radikale Parti har Æren. Ja, den Ære skal det radikale Parti i dette Tilfælde have, at det er derfra, de paagældende Formuleringer er kommet, og jeg vil benytte Lejligheden — den er ellers relativt sjælden — til at takke det radikale Parti, fordi det dog er gaaet saa langt, som det er gaaet her. Det er med Glæde, mit Parti stemmer for de paagældende Ændringsforslag, selv om de, som sagt, ikke fuldt ud opfylder, hvad vi kunde have ønsket.

Maa jeg sige til Oppositionspartierne, at paa et enkelt Punkt bliver deres Holding totalt uforstaaelig, nemlig vedrørende Ændringsforslaget til § 12 i Lovforslaget om Landbrugsejendomme. Oppositionspartierne ønsker, at Paragraffen totalt skal udgaa, og derved bekendtgør de paa tilstrækkelig eftertrykkelig Maade deres sociale Sindelag